

»» la botiga dels lluisos

A la venda a la consergeria dels Lluisos

Ase català: 1.20 €

Catifeta: 1 €

CD Vent del Nord: 10 €

CD La Fuga: 10 €

Dessuadora: 15 €

Encenedor: 1 €

Guies temàtiques: 5,25 €

Llibreta A5: 3 €

Llibre 50 anys bàsquet: 3 €

Llibre 150è anv. socs 17 € no socs 20 €

Clauer: 2 €

Llibretes petites: 2 €

Pins: 2 €

Samarreta 150è aniversari (diversos colors): 10 €

Tassa: 6 €

Samarretes Diables: 10 €

Lluisets (col·lecció): 7 €

Samarreta Cantiga: 10 €

Edita:

Col·laboren:

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar i Família
Direcció General
d'Actuacions Comunitàries i Cíviques

es 34
Iniciativa dels Lluisos de Gràcia
abril 2005

el nord

>l'alimentació infantil
>entrevista a Marc Rosich
>Unitat Orfeó Gracienc

staff sumari

Edita:
Lluïsos de Gràcia

Col·laboracions:
Oscar Giménez
Jordi Casassas
Josep Ma. Roces
Junta Directiva
Joan Lizandra
Oscar Casabona
Adrià Rotger
Sergi Fernández
Pau Plana
Josefina Altés
Gemma Salvador
Joan Ramon Gordo
Albert Musons
David Montfort
Núria Dalmases
Maria Faust
Grumet
Pepita Bosch
Joan Duran
Jordi Casso

Fotografia portada:
Joan Farré

Fotografies:
Arxiu Lluïsos de Gràcia
Joan Farré
Joan Ramirez
Joan Ramon Gordo
Maria Tort
Setxu Andújar

Disseny i maquetació:
Sílvia Vallverdú

Correcció:
Gina Tomàs
Imprimeix:
CONSDCOR

Dipòsit legal:
B.42.670.89

Redacció i publicitat:
Lluïsos de Gràcia
Plaça del Nord, 7-10,
08024 BCN
Tel. 93 218 33 72
Fax 93 218 20 58

desdelnord@lluïsosdegracia.org
www.lluïsosdegracia.org

03 >>> LA CARTA DEL PRESIDENT

04 >>> GESTIONS DE LA JUNTA DIRECTIVA

06 >>> SECCIONS

Bàsquet "Comentaris sobre la 1ª volta"

La fuga "Euros marroquins, dòlars andorrans i 150 anys"

Tenis Taula

Sotacabina, "El baile de los ardientes"

El mètode Grönholm

Cantiga

10 >>> L'ENTITAT >>> L'Orfeó Gracienc

11 >>> EL REPORTATGE >>> Menjar i créixer

14 >>> L'ENTREVISTA >>> Marc Rosich

16 >>> EL BARRI

18 >>> 150è. ANIVERSARI

El primer acte. Comença la festa!

Tabalada

La presència dels Lluïsos a la Casa de la Ciutat

Festes de Sant Medir

Impressions d'una espectadora

22 >>> LA CRÒNICA

Els Foguerons

Festa de carnestoltes

Concert del 20è. aniversari de la coral

Vent del Nord

24 >>> ELS SERVEIS

25 >>> LA CUINA D'EN DURAN

El vulcanet

>>> RECOMANEM

Què és la Capoeira Angola

26 >>> CRÒNICA DES DE LA PEIXERA

>>> REFLEXIONS

A la nostra església, li cal canviar?

28 >>> LA BOTIGA DELS LLUÏSOS

COMIAT

Ara fa poc més d'un any escrivia per primera vegada en aquestes pàgines per presentar-me com a nou responsable del Des del Nord, una tasca que assumia amb molt d'entusiasme. Sempre he pensat que la revista dels Lluïsos havia d'esdevenir una eina essencial de comunicació entre els socis de la nostra entitat. Pensava en un Des del Nord que fos el reflex del que passava als Lluïsos, del que pensaven els Lluïsos, del que sentien els Lluïsos...

Al llarg d'aquest any he escrit en repetides ocasions demanant la participació de tots i totes per fer realitat això. Crec que l'única manera de mantenir una revista amb aquestes expectatives viva és aconseguint la implicació de la gent. El Des del Nord funciona com la resta de seccions de la casa, gràcies als voluntaris que dediquen part del seu temps a la confecció dels diferents escrits. Cadascú escull lliurement, en funció de la seva disponibilitat o interessos, quina és la implicació que vol (o pot) assumir en els diferents projectes en què participa. De la mateixa manera també hem de ser conscients que les situacions són canviants i que la nostra disponibilitat a l'hora de fer les coses varia en funció de qüestions alienes a la nostra voluntat.

Ara fa poc més d'un any escrivia per primera vegada en aquestes pàgines per presentar-me, i avui ho faig per acomiadar-me. Les coses en aquest darrer any han canviat i la meua disponibilitat també. Actualment no tinc el temps suficient per tirar endavant el Des del Nord de la manera que es mereix. Espero des d'aquí que els nous responsables de la revista puguin comptar amb la participació de tots nosaltres en fer del Des del Nord l'altaveu del que passa a Lluïsos.

Només em queda agrair-vos la feina a tots els que heu fet possible la revista durant aquest últim any. Gràcies, moltes gràcies.

Oscar Giménez

Jordi Casassas i Pons

>>> festa major a la plaça del nord

Benvolgudes sòcies i benvolguts socis,

Com deveu recordar, per les festes de Sant Lluís de l'any passat vam votar una de les activitats que voldríem fer per celebrar el 150è aniversari dels Lluïsos. Entre més de 50 propostes fetes pels socis, la guanyadora va ser la participació a la FESTA MAJOR DE GRÀCIA, guarnint la plaça i fent activitats de festa major, com un carrer o plaça més.

Ara cal que posem fil a l'agulla i la fem possible. Hi ha gent que ja hi hem començat a treballar, però necessitem l'esforç de moltes més persones. A més a més, no volem per saber quina programació exclusiva dels socis i sòcies dels Lluïsos, per la qual cosa hem convocat els veïns i comerciants de la plaça i de les rodalies perquè s'integrin a aquesta festa i puguem fer-la conjuntament. Per poder fer la Festa Major necessitem molts participants. Són moltes les maneres de col·laborar-hi!

Us encoratjo a participar-hi. Necessitem idees per saber com guarnim la plaça. Necessitem mans per construir els guarniments. Necessitem gent que col·labori a muntar i demuntar. Necessitem propostes per saber quina programació farem. Ja ho veieu: us necessitem per fer una festa meravellosa, per gaudir-ne i per fer-la participativa i respectuosa amb tots els veïns i amics de la Plaça del Nord.

Enguany la festa se celebrarà del 15 al 21 d'agost. Per posar-vos en contacte amb la comissió de festes de la Plaça del Nord ho podeu fer a secre-

taria de Lluïsos o al correu festes@lluïsosdegracia.org. Us hi esperem.

Per a mi, com a president de l'entitat, em satisfà molt engar coses noves, i més si aquestes són proposades pels socis i decidides en votació popular. Però, a més a més, un dels objectius de la Junta Directiva que presideixo és potenciar activitats en les quals els socis de diferents seccions hi puguin participar sense tenir la sensació que és una activitat aliena o proposada per la Junta Directiva i, per tant, potser, un pèl allunyada d'ells. Fa un quant temps va sorgir una activitat d'aquest tipus: el DV Joves, un grup de joves dels Lluïsos que proposen i organitzen activitats de caire cultural al bar.

Però des de la Junta també tenim l'objectiu de potenciar activitats que obrin l'entitat i que la facin més participativa. Els Lluïsos, pel que som i representem, tenim una certa obligació a implicar-nos més

en Gràcia i, per tant, també amb la seva Festa Major. Amb aquesta activitat fem una primera col·laboració amb ciutadans i comerços del nostre entorn, és a dir, els nostres veïns més propers. I crec, sincerament, que és un deute històric que tenim. Cal obrir-nos i col·laborar conjuntament amb tots ells, especialment enguany que celebrem els 150 anys. S'ho mereixen i ens ho mereixem. Estic segur que és possible i serà una experiència inoblidable; espero que sigui el començament d'una nova relació amb Gràcia. M'agradaria que la Festa Major durés molts anys a la Plaça del Nord. Entre tots ho aconseguirem!

FESTA MAJOR DE GRÀCIA 2005

A la Plaça del Nord farem Festa Major

Si hi vols col·laborar envia'ns un mail a: festes@lluïsosdegracia.org
Esperem la teua participació!

Lluïsos de Gràcia
(Pl. del Nord, 7-10)
Tel. 93 218 33 72
www.lluïsosdegracia.org

gestions de la junta

sala 18

NOU PERSONAL A SECRETARIA

Per millorar la gestió de l'entitat, i especialment el servei i atenció a les persones, s'ha fet una reestructuració del personal de secretaria:

La **Dolors Moreno** farà les funcions de cap de secretaria.

L'**Eulàlia Ramírez** continuarà amb les seves tasques: contacte amb seccions, formació i confecció de la Memòria de l'entitat.

La **Maria Romero** es va incorporar el dia 3 de gener del 2005 i es dedicarà especialment a la gestió de les entitats i el control del calendari, comunicació i premsa.

La **Judith Torredelló** es va incorporar també el dia 3 de gener del 2005 i la seva tasca principal és donar el servei d'informació a nous socis, i ocupar-se de les inscripcions de totes les activitats.

PREMI BARCELONA

Els Lluïsos de Gràcia ha guanyat el primer premi de la cinquena edició del "Premi Barcelona a projectes d'innovació a la participació i foment de l'associacionisme 2004" amb el projecte "Contribucions a l'anàlisi de l'associacionisme a Gràcia". El primer està dotat amb 6.000,00 € i es va lliurar en un acte al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona. El projecte es portarà a terme durant l'any 2005 dins els actes del 150è aniversari de l'entitat.

MILLORA DE SALES I REORGANITZACIÓ D'ESPAIS

Està previst realitzar les següents reformes a Lluïsos abans de finalitzar el curs 2004-2005:

SECRETARIA

A causa de la nova reorganització del personal de secretaria, es creu necessari adquirir nou mobiliari i poder així reorganitzar l'espai de treball. També s'ha instal·lat un servidor i s'ha habilitat una taula amb ordinador per a la Junta Directiva.

SALA INFORMACIÓ

Aquesta sala, destinada a l'atenció al públic, s'ha ubicat en el lloc de l'antiga sala de Seccions. Es manté el mobiliari actual i s'hi trasllada un ordinador de secretaria.

SALA DE SECCIONS

La sala de seccions es trasllada a la sala 17. S'ha adequat i s'hi ha fet les instal·lacions necessàries (telèfon, internet, etc.). S'hi ha posat els mobles que hi havia a secretaria.

SALA 18

S'ha adequat la sala amb connexió a internet i s'hi han posat els mobles que hi havia a secretaria. Aquesta sala es destinarà a reunions.

GINNÀS

S'han col·locat armaris aprofitats de secretaria, destinats a les seccions de Tennis-taula i Bàdminton.

RECEPCIÓ

S'ha instal·lat un nou moble a la recepció i s'utilitzarà com a vitrina i s'hi exposaran els productes de mercat de l'entitat. Alhora permetrà una major comoditat als conserges.

PLAÇA

S'ha instal·lat un sistema per a posar un tendal que es podrà utilitzar per a la celebració de diferents actes a la plaça, com poden ser el dinar de Sant Lluís, el Festival de titelles i altres activitats.

MILLORA A TRESORERIA

Per a millorar la gestió de tresoreria i comptabilitat de l'entitat s'ha decidit comptar amb els serveis tècnics de la senyora Yasmina Serrat, comptable que realitza aquestes tasques.

DINAR D'ENTITATS

El passat dia 29 de gener es va celebrar el Dinar d'entitats que organitza la Federació Festa Major de Gràcia i els Lluïsos de Gràcia, segons el costum, a la sala annexa del bar dels Lluïsos.

CARNAVAL 2005

El passat 5 de febrer es van lliurar els premis Poya organitzats per la coordinadora del carnaval de Gràcia. Als Lluïsos de Gràcia se'ls va concedir la Poya d'honor per la celebració del 150è aniversari de l'entitat.

PREMIS VILA DE GRÀCIA 2004

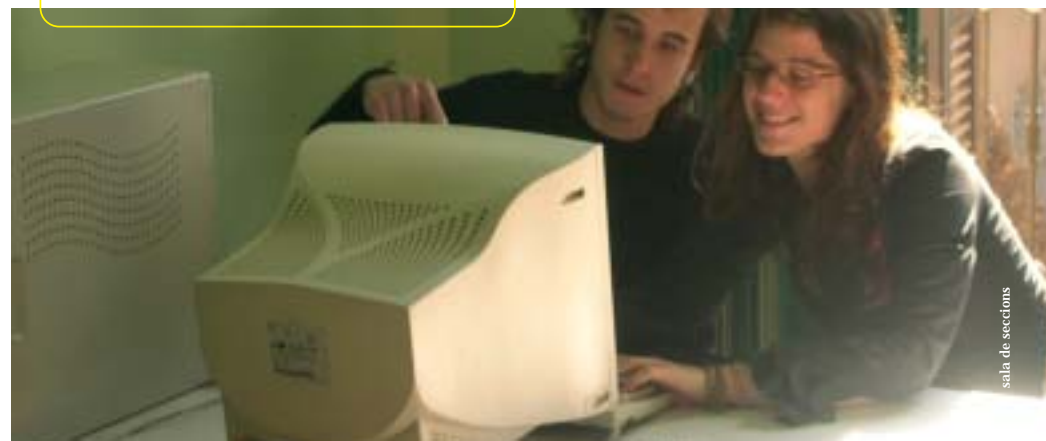
Durant el mes d'abril se celebraran els premis Vila de Gràcia 2004. Els Lluïsos proposaran per a aquest premi el programa de Ràdio Gràcia "Cantonada Memòria".

PARTITS BARÇA

A petició d'alguns socis de l'entitat es decideix ampliar l'horari d'obertura de l'entitat i en especial de la sala del bar els diumenges que se celebri partit de futbol del Barça.

TSUNAMI

El passat 15 de febrer de 2005 uns 200 socis dels Lluïsos van poder gaudir del partit de futbol que es va celebrar a les instal·lacions del Futbol Club Barcelona per recollir diners per als damnificats pel Tsunami.

sala de seccions

Josep Mª Rofes

»»» bàsquet/temporada 2004-2005

COMENTARI 1ª VOLTA

ELS MÉS PETITS. ELS MINIS

Hem acabat la 1ª volta i la veritat és que la valoració que podem fer dels quatre equips minis és ben positiva. Les ganes de jugar, d'aprendre i la il·lusió que demostren els jugadors, sense oblidar-nos dels entrenadors, fan que setmana a setmana puguem veure partits més ben jugats i més emocionants.

Els minis B, en el seu primer any de competició, estan jugant molt bé i demostren una clara evolució en el seu aprenentatge. Aquesta millora es reflecteix tant en els entrenaments com en els partits.

Pel que fa als minis A, masculí i femení, han aconseguit un bons resultats que els han permès quedar en les posicions altes de les classificacions respectives. Això, en aquesta etapa no és el primer objectiu, però sempre és bo i genera més entusiasme anar guanyant partits.

S'ha aconseguit que els dos equips pugin de nivell.

D'aquí a final de temporada es continuarà treballant per acabar consolidant els quatre equips de cara a la propera temporada.

PRE-INFANTILS, INFANTILS I CADETS

La primera fase d'aquesta temporada s'ha caracteritzat per la il·lusió i la implicació de jugadors i entrenadors amb els seus equips. S'ha treballat amb esforç i responsabilitat en els entrenaments com a millor camí per aprendre bàsquet i formar-se com a persona.

Per aquest motiu **hem pogut obtenir una bona posició en les classificacions**, cosa que ens ha permès assolir un bon nivell on jugar la fase regular.

Cal destacar especialment el fet de tenir el Cadet A i B femení a nivell A1 i A2, respectivament, així com també el pre-infantil, que ha aconseguit estar a l'A1, jugant contra els millors equips de la categoria.

També cal agrair el treball del Júnior femení i la seva ajuda i suport al Senior B femení, demostrant una gran il·lusió per arribar algun dia a jugar al primer equip.

COMPETICIÓ

Els senyors masculí i femení han seguit en el transcurs d'aquesta 1ª volta unes trajectòries curiosament un pèl oposades.

El Masculí va començar molt bé, amb un equip ben estructurat i molta il·lusió per part de tothom; nou entrenador, probablement el més jove de la categoria, 23 anys, Carles Rofes, ajudat per un entrenador que ja fa unes temporades que col·labora als Lluïsos i que aquest any a més de continuar entrenant el Cadet A, fa les funcions de segon entrenador en el senior, en Francesc Pla.

Han quedat campions del torneig Vila de Gràcia, derrotant el SAFA Claror en una bona final i han començat el campionat de Lliga jugant molt bé i guanyant partits.

La segona part d'aquesta 1ª volta hi ha hagut més problemes: un jugador ha deixat l'equip per diversos motius i un altre està a punt de fer-ho, també per problemes principalment d'estudis. Tant de bo decidís continuar. En qualsevol cas, en aquests moments estan jugant pitjor i perdent alguns partits que "no toca-va". Pacència i a continuar treballant fort i bé.

Les noies van començar fluixes i sense aconseguir un bon enteniment amb el nou entrenador d'aquest any. També la incorporació d'algunes jugadores noves i joves, que naturalment necessitaven un període d'acoblament, a la casa, a l'equip i a la categoria ha dificultat aquest començament de temporada. Les coses no van millorar significativa-

ment i tot plegat va fer que es prengué la decisió, dolorosa, de prescindir del nou entrenador -una persona seriosa i molt responsable- i tornar a "apostar" per un entrenador de la casa, en Roger Cucala. L'equip poc a poc ha anat millorant i confiem que la 2ª volta acabi de consolidar l'equip en la zona tranquil·la de la classificació.

El senyor B femení mereix la nostra felicitació. Independentment dels resultats, l'equip està il·lusionat i compromès. Les jugadores han hagut que fer el sacrifici de prescindir de l'entrenador que ha passat al senyor A i malgrat tot segueixen treballant bé i fort. Algunes jugadores han sofert lesions greus que requereixen intervencions quirúrgiques i naturalment aquest fet s'ha acusat. Desitgem una ràpida i total recuperació a les jugadores lesionades.

Cal esmentar també -amb agraïment- el nou entrenador, Marc Cerezo, que, sense deixar el seu equip, cadet ha acceptat fer-se càrrec, com a primer entrenador, del senyor B.

S/21 i Júnior tenen una trajectòria discreta. El júnior -masculí i femení- van millorant després d'un començament fluixot, però treballen amb paciència i ben dirigits.

El S/21 ha patit la marxa de tres jugadors des de començament de temporada. Això no és positiu per a cap equip i naturalment s'ha passat un temps amb una certa desorientació. En els darrers entrenaments i partits s'ha millorat bastant i esperem que la 2ª volta sigui més tranquil·la i millor.

En general, podríem resumir que en la competició el que més està costant és aconseguir un nivell de compromís, responsabilitat i il·lusió per part d'alguns jugadors que permeti que l'equip treballi al màxim nivell possible. És difícil però ho continuarem intentant durant tota la 2ª volta.

»»» la fuga

EUROS MARROQUINS, DÒLARS ANDORRANS... I 150 ANYS

Tinc fins el dimecres, 9 de març, per presentar l'article de La Fuga per al proper número de la revista Des del Nord, i encara no sé com omplir-lo. He de confiar a trobar la inspiració ràpidament, i només em falta que el temps pressioni, perquè això encara em resulti més difícil. A més, se'm va avisar amb poca antelació que havia de presentar l'escrit. Ara bé, també és cert que, pel que fa a mi, ja hauria pogut començar a "fer els deures" quan veia que feia massa temps que ningú no em deia res. I com que no és gaire honest buscar les culpes en els altres, tampoc ara no ho penso fer. Per tant, comencem. Però... com?

Bé, tant se val. La qüestió és començar d'alguna manera. Per tant -i començant ja- us diré, a tall anecdòtic, que a l'assaig d'ahir, mentre els més puntuals -que per un dia ho vaig ser- desplegàvem i col·locàvem les cadires abans de començar l'assaig, una companyia contralt em va dir, amb to simpàtic, que em veia cansat o distret. M'ho va dir perquè durant uns segons -no molts: dos o tres, com a màxim-, em vaig quedar immòbil, mirant una cadira, i sense fer cap gest d'agafar-la. Va ser un breu instant de repòs, en un dia que havia estat força agitat. I reconeixent que tenia tota la raó del món -ella-, li vaig dir amb ironia que hi veia molt bé. Poc després vam començar l'assaig.

Concert del 50è aniversari del 19 de juny de 2004

I quan ja dúiem uns tres quarts d'hora a la Capella -i deuriem faltar uns deu minuts perquè comencés el partit de lliga entre el Barça i l'Espanyol-, en Jordi va fer una pausa per posar-nos al dia de la nostra agenda coral fins a final de curs. Així, ell ens anava dictant i nosaltres anàvem apuntant, corregint dates i anotant nous compromisos sobre un full anteriorment repartit, i que ben aviat va passar a tenir tant valor com un bitllet de cinc-cents euros marroquins o un de mil dòlars andorrans.

Després d'aquell "dictat" n'hi havia per dir: Déu n'hi do!!! **Perquè per a tots aquells que havíem arribat a sospitar -innocents, de nosaltres- que l'any després de celebrar el nostre cinquè aniversari seria més aviat suau** (com són per als equips de futbol aquelles temporades en què no hi ha campionats de seleccions quan acaben les lligues), la sorpresa va ser major. I per què? Doncs perquè cantarem a **L'Ajuntament de Gràcia** (amb Siner, el 18 de març), al **Casal de Castellbisbal** (el 9 d'abril), al **Palau de la Música** (el 10 d'abril), a **Santa Maria**

del Mar (el 12 de maig, i davant de notaris -aclarim-ho: celebren un congrés a Barcelona-), a **Santa Anna** (el 13 de maig, amb motiu d'un casament), i finalment el 19 de juny, en el que serà la guinda final del curs per a totes les seccions corals dels Lluïsos, quan, altra vegada **al Palau de la Música**, interpretarem un solemne Sant Nicolau, de Britten, per celebrar el cent cinquantè aniversari dels Lluïsos.

Com podeu veure, aquesta no serà ni de bon tros una temporada "de transició" per a nosaltres, que potser no ho vam calcular massa bé, quan després de celebrar només cinc anys, no ens vam adonar que el relleu ens el prendria, al cap d'un any, la institució que ens empara... celebrant-ne cent cinquanta!!! Ai, Senyor, que en vam ser, d'ingenus...

En tot cas, com que una petita part d'aquesta llarga història també l'hem escrita nosaltres, ens haurem d'implicar a fons amb l'objectiu de contribuir a deixar-vos a tots un bon regust... Segur que ho aconseguirem!!!

Oscar Casabona »»» tenis-taula

L'EQUIP DE VETERANS ES MANTÉ A 1A. L'ANY VINENT!

La lliga de Veterans s'ha acabat amb una fita espectacular i inesperada –per com anava fins a la manca de cinc jornades per a la finalització–: ha aconseguit guanyar tots els equips, acabant amb sis victòries, i gràcies a això, mantenir-se un any més (i ja són cinc) a primera categoria de Catalunya.

A més a més, l'última jornada calia guanyar al camp els actuals campions de Catalunya per equips, dobles i individuals i així es va fer i pel resultat d'1 a 4, unit a la derrota del tot inesperada del Congrés al camp dels solistes del Santa Coloma per 4 a 0.

Al final hi ha hagut un empat a sis victòries però amb el goal average a favor, que ha fet que l'equip del Congrés baixés de categoria.

Estem molt contents, ja que el nostre esforç ha tingut una important recompensa.

NOTÍCIES DE LA SECCIÓ

»»» Aquest any la secció de Tenis-Taula celebrem el 45è aniversari amb un jugador en actiu des d'aquella data: Faustí Estruch.

»»» En el XXII campionat de Catalunya de Veterans, l'equip de més de 40 anys es va classificar en 5è lloc i la parella formada per Oscar Casabona i Manuel Carmona va arribar a quarts de final en la modalitat de dobles. La participació d'enguany dels Lluïsos va ser molt important, ja que vam ser sis jugadors: Faustí Estruch, Emilio Benito (equip de més de 50 anys) Herminio Carreño, Alfredo Juan, Manuel Carmona i Oscar Casabona (equip de més de 40 anys).

»»» L'equip de Segona Provincial ha quedat tercer de lliga i l'equip Preferent en 9è lloc. Els equips de Tercera Nacional i Veterans encara estan disputant la lliga.

»»» Del 29 d'abril al 2 de maig se celebrarà el XIV Campionat d'Espanya de Veterans a Punta Umbria (Huelva) al qual esperem poder participar i arribar a la millor classificació possible a nivell d'equip, dobles i individuals (les tres modalitats existents).

»»» El proper dia 4 de juny esperem poder celebrar un cop més (i ja en seran catorze) el Campionat Social per als Federats de la Secció.

»»» L'equip de Veterans de Segona Categoria format per Faustí Estruch, Santi Casabona, Carles Merin, Guido i Emilio Benito, amb set victòries, també ha aconseguit mantenir-se a la segona categoria després d'una lliga plena d'emocions, sorpreses i dificultats. Ha estat un final fantàstic i meravellós i tota la secció està molt feliç.

»»» Esperem que en la competició de Copa tot vagi bé i aconseguim resultats òptims.

Adrià Rotger »»» coral cantiga

CANTIGA 2004-2005, UN (ALTRE) CURS MOGUT

L'inici del curs 2004-2005 ha estat marcat per un treball a capella sobre un repertori de música sacra anglesa (Byrd, Purcell, Parry, Stanford, Britten, entre altres). Feia temps que es volia fer un treball purament vocal i un recull de cinc peces de Parry van ser l'excusa sobre la qual es va bastir el repertori del primer trimestre. De la feina feta, però, no se n'ha tret gaire suc, ja que a dia d'avui no'nstem hem interpretat aquest repertori una vegada, en el concert de Nadal a Santa Anna. D'aquest concert, cal dir que n'estem bastant contents, tan pel que fa l'assistència com per l'execució.

EL TORTELL DE REIS A SALOU

Si l'any passat els canelons de Sant Esteve els vam prendre a Lleida, enguany, el mateix dia de Reis començàvem els assajos amb la Jove Orquestra Nacional de Catalunya, de la segona simfonia de Mahler, sota la direcció de Manuel Valdivieso, i conjuntament amb la coral Albada. Un treball intensiu, en unes dates difícils, compensat per l'interès de l'obra. Es van fer concerts a Salou, Igualada i l'Auditori de Barcelona, i la crítica ho va deixar prou bé.

PASSIÓ PER BACH

Acabat el Malher i el primer trimestre, es van encarar dos clàssics: la Novena simfonia de Beethoven i, sobretot, la Passió segons Sant Joan de Bach. La primera, altra vegada amb l'Albada, en una producció japonesa, per celebrar l'any nou. Del concert d'aquell diumenge al matí en destacarien els badalls i l'espectacle percussionista d'un conjunt de nens japonesos, que va precedir el concert de la Novena. L'interès de la Cantiga estava més centrat en l'obra de Bach, que repetim dos anys després d'haver-la interpretat per primera vegada. El treball intens realitzat aleshores ha permès realitzar un treball de perfeccionament més profund, que ha millorat les actuacions que vam fer llavors. Tal com sonava prometia i ens els concerts ha quedat demostrat. A Girona, al Vendrell a Roses i a Cardedeu. Sincerament magnífic!

3% PEL PARLA-MENT

Tot i estar plenament submergits a la Passió, vam dedicar un 3% dels assajos per al concert de celebració dels 20 anys de la Sindicatura de Comptes, amb totes les autoritats a primera fila, pensant més en el *souffle* i en el Barça-Chelsea que en el concert. Tot i que es va proposar cantarlos el "Tres i tres i tres fan nou", els cantaires més assenyats van desestimar la proposta.

Sergi Fernandez »»» sotacabina

Pau Lana

EL BAILE DE LOS ARDIENTES

Sotacabina Teatre va començar la seva temporada teatral amb un clar acte de terrorisme cultural.

Els dies 11, 12, 13 de febrer Sotacabina Teatre va començar la seva temporada teatral, i, evidentment, ho va fer amb un clar acte de terrorisme cultural com va ser *El baile de los ardientes* de Francisco Nieva, una oda al llibertinatge i una paròdia de les novel·les de cavalleries en la qual l'heroi no únicament no és capaç d'enfrontar-se al monstre mitològic sinó que al final es casa amb ell!

El to de l'obra era el d'una comèdia surrealista molt passada de voltes, poblada per tota una galeria de "Frikies": teníem una monja amant del Pressing Catch (Laia Tarruell), un noble amb una gran comada al cap (Luis Miguel de Febrer), una integrista religiosa (Lara Sosa), un poeta "pijo" (Javi Agudo), dos punks psychokillers (Aleix Costales i Xavi Bellmund), tres Gàrgoles humanes (Maria Romero, Úzuri Cruzes, Sara Pérez), la representació humana de l'opressió moral (Alba Puig), una prostituta de cort calba i ventriloqua (Ingrid Marin) i un fill bastard de la mida de David 'el gnomo' (Artur Díaz).

Per acabar-ho d'adobar vàrem traslladar la història a la petarda dècada dels 80, gràcies al meticulós i artesà i, per què no? genial treball del maquillador de l'obra, Manel Zardain, i vam poder gaudir de criatures de llegenda, harpies horribles, punk-rockers, i uns pentinats que farien tremolar d'enveja Eduardo Manostijeras.

Per a aquesta obra vam comptar amb el debut de tres actors novells al grup i a la interpretació en general: el Javi Agudo, l'Aleix Costales i el Xavi Bellmund, que van saber posar-se les piles per estar al mateix nivell que la resta de companys més veterans. O sigui que si us els trobeu pels passadissos de la casa o al bar ja els podeu felicitar; bé, de fet podeu felicitar tots els actors que van fer la obra perquè són uns monstres en majúscules (monstres escènics, vull dir).

Una cosa que **m'agradaria destacar com a molt positiva d'aquests tres dies és la quantitat de públic que ens ha vingut a veure**, força superior al que estem acostumats a Sotacabina; i el que és encara més positiu és que **bona part d'aquest públic ve de socis de la mateixa casa**. Això, lluny de ser una anècdota, també es va repetir en la següent obra de la temporada *El mètode Grönholm*. Des d'aquí **m'agradaria animar als socis que no ens coneixen que ens vinguin a veure**; posem molt d'esforç i mimo en totes les nostres obres i ens agrada oferir espectacles de qualitat. A part us recordo que els socis, en presentar el carnet a taquilla, tenen un descompte d'un 50% en totes les nostres obres, o sigui que no teniu excusa ja que les obres de Sotacabina teatre per als socis compleixen amb les 3 B (*bueno, bonito y barato*).

En fi, no em vull fer pesat. Moltes gràcies per l'estona que m'heu dedicat. Us espero a tots en les properes obres de GFT i Sotacabina d'aquesta temporada: L'Apartment de Billy Wilder i Mort de Terry Pratchett.

EL MÈTODE SOTACABINA

Els passats 18, 19 i 20 de febrer Sotacabina va estrenar la segona obra d'aquesta temporada, *El mètode Grönholm*, d'en Jordi Galceran. L'obra ens presenta quatre personatges que aspiren a un alt càrrec directiu dins la segona empresa més important de mobles del món, DEKIA, una empresa noruega. Han d'assistir a una entrevista conjunta perquè el departament de personal de DEKIA pugui decidir qui és el candidat més adequat per al càrrec. Aquest és el punt de partida del text que a poc a poc es va embolicant i que desvela sorpreses amagades, tant per als candidats com per a l'empresa.

Originalment aquest text va ser creat expressament per l'anomenat projecte T6, del Teatre Nacional de Catalunya. És un projecte que motiva autors novells catalans a escriure un text per tal de ser estrenat a la sala-tallers del TNC, i més tard ser publicat a la col·lecció T6 d'Edicions Proa. Cap dels projectes del T6 ha estat reestrenat més tard en alguna altra sala de Barcelona; per aquest motiu Marc Camprodon, director del muntatge, va presentar el text com a projecte per a aquesta temporada teatral. Curiosament, però, una cop vam iniciar els assajos, és va fer públic que el Teatre Poliorama programaria *El mètode Grönholm* aquesta temporada, de fet, abans que nosaltres, i que ho faria comptant amb quatre actors coneguts per tothom. Allò va plantejar-nos un dubte: havíem de fer-nos enrere i deixar de banda el nostre projecte, o pel contrari creure en ell i dur-lo a bon port? Vam decantar-nos per la segona opció; vam creure en ell i sens dubte vam dur-lo a bon port.

Marc Camprodon va decidir enfocar tot el muntatge des d'un punt de vista realista i proper. Per aquest motiu, i utilitzant la gran versatilitat de la sala que tenim als Lluïsos, no va situar l'acció dalt de l'escenari sinó que va transformar la platea en una gran sala de juntes, amb poca cosa més que una taula i una màquina expendedora d'aigua. **Va apostar per la interpretació natural i va fugir de l'humor burlesc, centrant-se en l'absurditat de la situació i en el drama**, en diferents aspectes ridículs dels personatges. Amb tot això va aconseguir un muntatge absolutament llunyà del que s'estava presentant al mateix temps al Teatre Poliorama, **i va entretenir i seduir al públic, que va omplir cada dia la sala**.

Josefina Altés orfeó gracienc

Cantata de Nadal a l'església de la Bonanova (3 de desembre de 2004)

El dia de Sant Jordi tindrem l'oportunitat de repetir l'espectacle i aquesta vegada en plena plaça de Catalunya.

Hem fet un Palau, estrenant de nou dins el Cicle Cobla, Cor i Dansa, una peça molt ben acompanyada per la Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona. Viatjarem al País Basc, a mitjans d'abril, conjuntament amb la secció de teatre per tornar la visita als amics d'Oñati, de la mateixa manera que aquest estiu l'Esbart portarà les seves danses a Turquia.

Els veterans cantaires van estrenar la Cantata de Nadal, creada i dirigida pel "mestre" a l'església de la Bonanova, punt i final a una vida musical prou gratificant i entregada en gran part al nostre Orfeó.

La pujada amb concert i ballada a Montserrat va ser un altre moment emocionant, on l'Anella (Entitat promotora de la sardana a Gràcia) que ja ens va oferir una ballada d'homenatge al passeig de Sant Joan, va estrenar el seu vestuari sardanista.

Els amics de la Ideal de Clavé de Roquetes també han fet la seva aportació musical al Centenari, amb un concert-obsequi a la nostra sala d'actes.

L'Orfeó no podia deixar de banda la col·laboració amb entitats que treballen per als menys afortunats com per exemple amb "Yaya Luisa", Payasos sense Fronteres, i l'acte d'homenatge als voluntaris de la Creu Roja de Gràcia. Encara podríem parlar de molts actes més, que s'estan preparant, però ens allargaríem massa.

Volem remarcar la tasca que estan fent els qui preparen el llibre del centenari i posen ordre a l'arxiu històric documental i musical de l'Orfeó i la tasca pedagògica de l'Escola de Música que 25 anys després de ser creada pel mestre Pérez Simó ha ampliat el seu ventall d'oferta, donant cabuda a tots els estils de la música actual.

Esperem doncs que aquest Centenari finalitzi amb un missatge ben clar: l'Orfeó Gracienc, el Cor de Gràcia, camina vers el futur amb tota la força i la il·lusió dels que la formen.

Gràcies per viure amb nosaltres el nostre somni.

menjar i créixer

Gemma Salvador i Castell

Dietista

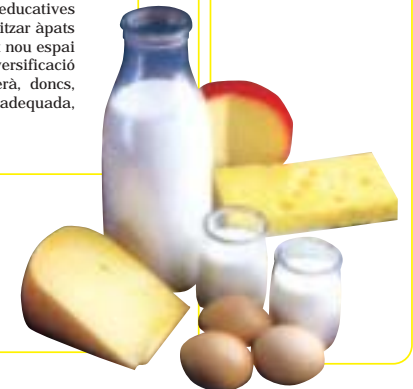
Programa d'Alimentació i Nutrició
Departament de Sanitat i Seguretat Social, Generalitat de Catalunya

El desenvolupament de la persona és un procés continu i dinàmic obert a intervencions educatives, especialment important durant la infància i l'adolescència. Per tal que el creixement i el desenvolupament tant físic com mental es produeixi de forma adequada és imprescindible facilitar una alimentació que cobreixi els requeriments nutricionals i educatius de cada edat. L'alimentació és un procés que ens acompanya al llarg de la vida i a través del qual obtenim les substàncies nutritives que permeten el funcionament de l'organisme. És un procés voluntari i educable.

Cal però recordar que l'acte de menjar, a més a més d'un procés nutritiu, té importants connotacions de convivencialitat, de proporció de plaer, de relacions afectives, d'identificació social i religiosa... que configuren, a la llarga, el comportament alimentari i que poden repercutir sobre l'estat de salut de l'individu.

La importància de l'aprenentatge d'hàbits i de comportaments alimentaris en l'edat pre-escolar i escolar, és sens dubte cabdal per garantir un òptim desenvolupament de la persona. Els hàbits alimentaris s'inicien en primer lloc en el nucli familiar i és dins el nucli familiar on s'han d'intentar cobrir les necessitats tant nutricionals com educatives dels nadons. Però a partir del moment en què els petits comencen a realitzar àpats fora de l'entorn familiar, ja sigui en les llars d'infants o a l'escola, aquest nou espai de menjar col·lectiu comença a jugar un paper molt important en la diversificació alimentària, l'adquisició d'hàbits i de comportaments alimentaris. Serà, doncs, necessària la coordinació família-escola per tal de garantir una ingesta adequada, així com uns hàbits alimentaris saludables i satisfactoris.

COMENTARI SOBRE EL CENTENARI DE L'ORFEO GRACIENC

Quan l'estiu passat l'Orfeó Gracienc va iniciar de manera popular i en companyia de mig barri de Gràcia la celebració del seu Centenari, res feia pensar que el que deixaria la petjada més gran dins la història del Centenari, seria precisament la mort del Mestre Pérez Simó, el director que després del Mestre Balcells, fundador de l'entitat, més anys ens ha dirigit, artísticament parlant. **La llista dels actes organitzats era tan llarga i la participació de cada secció tan activa, que fins i tot semblava que un any es faria curt per mostrar quanta vida cultural s'amaga dins les parets de la seu del carrer Astúries, i així ha estat.** Cada mes hem tingut i tenim una activitat o altre emmarcades en el Centenari, i aprofitarem aquesta ocasió per fer-ne una repassada.

Pel que fa a Concerts, val a dir que hem tingut unes quantes estrenes i a quina més sonada.

Recordem l'estrena del viatge per la Mediterrània a la plaça del Rei en motiu de les Festes de la Mercè, lluitant contra les inclemències del temps, que amb prou feines ens va permetre de gaudir-ne. Sort que en el teatre de l'Espai a més de disfrutar de l'espectacle vam tenir ocasió de fer-ne la gravació en directe per fer-ne un CD de record.

COMENÇAR BÉ EL DIA,... AMB UN ESMORZAR COMPLET!

Sense cap dubte, un bon esmorzar abans de sortir de casa és molt important per iniciar, com cal, la jornada escolar. El desdijuni és la primera ingesta d'aliments del dia, després d'un llarg i convenient descans (9-12 hores). Aquest àpat hauria de proporcionar l'energia i els nutrients suficients per a cobrir les necessitats dels nens i nenes durant el matí.

Aliments clau per a un esmorzar saludable:

>>> **Llactis: Llet** (sencera o semidesnatada), **iogurts i altres llets fermentades, formatges frescs...** Són aliments que representen una bona font de calci i de proteïnes de molt bona qualitat (imprescindibles durant el període de creixement).

>>> **Cereals: Pa, pa torrat, cereals d'esmorzar, musli, galetes, farina de cereals torrats, magdalenes, pa de pessic...** Aquests aliments proporcionen una bona quantitat d'hidrats de carboni, necessaris per a l'activitat del matí.

>>> **Fruïtes: Senceres, a trossets o en forma de suc.** Les fruites proporcionen aigua, sucres, vitamines i minerals. Si es prenen senceres (ben rentades) també proporcionen fibres, que es troben principalment en la pell.

Poden també acompanyar l'esmorzar, **amb moderació**, el sucre, la mel, les mermelades, el cacau, la fruita seca, la mantega o la brioxeria.

Per als més petits i també per als qui no tenen gaire gana, pot ser una bona opció utilitzar les farinetes de cereals amb llet o iogurt. Són molt nutritives, de fàcil digestió i més ràpides i àgils que altres opcions que requereixen mastegar més. En aquest sentit, també és pràctic el iogurt amb galetes esmicolades, amb farina o cereals d'esmorzar. Aquesta és una opció per als més menuts, a la qual progressivament s'hi ha d'anar incorporant farinacis amb més textura: pa torrat, cereals d'esmorzar galetes senceres...

A primera hora no tots els nens tenen la mateixa sensació de gana ni les mateixes necessitats, per això les quantitats, sobretot entre els més petits, poden variar molt.

Per tal de completar el primer esmorzar que es fa a casa, fins que arribi l'hora de dinar, **es recomana preparar un petit esmorzar de mig matí, per prendre a l'escola.** Tenint en compte que a les escoles es dina força d'hora, no és convenient que el que es menja a mig matí sigui gaire abundant; en qualsevol cas sempre s'ha d'adequar a l'edat i a les necessitats dels nens i nenes.

Propostes d'esmorzar a casa:

>>> 1 iogurt amb cereals d'esmorzar i trossos de poma o pera

>>> 1 got de llet i galetes maria

>>> 1 iogurt amb farina de cereals i cereals, amb mig got de suc de taronja

>>> 1 got de llet amb musli de cereals i fruites

>>> 1 got de llet amb 2-3 llesques de pa amb mantega i mermelada

Propostes per a mig matí:

>>> Petit entrepà d'embotit o formatge (preferentment amb oli o oli i tomàquet)

>>> Un suc de fruita amb un grapat de fruites seques

>>> Un tros de pa amb xocolata

>>> Unes galetes amb un iogurt líquid

>>> Una peça de fruita (preparada en un petit recipient per als més petits)

>>> Un suc (en tetrabrik) amb unes galetes

Sempre cal adaptar les quantitats a les necessitats de cada edat i de cada nen i nena.

EL BERENAR, L'ÀPAT MÉS DIVERTIT!!

A mitja tarda, coincidint amb l'hora de sortida de l'escola i l'inici de les activitats extraescolars, és un bon moment per a realitzar un **petit àpat relaxat i informal que complementi les racions alimentàries aportades per l'esmorzar, el dinar i el sopar.**

Així doncs, per completar aquestes aportacions de nutrients, per berenar es poden oferir diferents tipus d'aliments. **Els més recomanables són els cereals i derivats, els làctics i/o la fruita.**

>>> Pa amb formatge, o pernil, o catalana...

>>> Pa amb mantega i xocolata, amb mermelada o codonyat

>>> Magdalenes o pa de pessic amb xocolata

>>> Pa amb tomàquet i tonyina

>>> Galetes amb plàtan

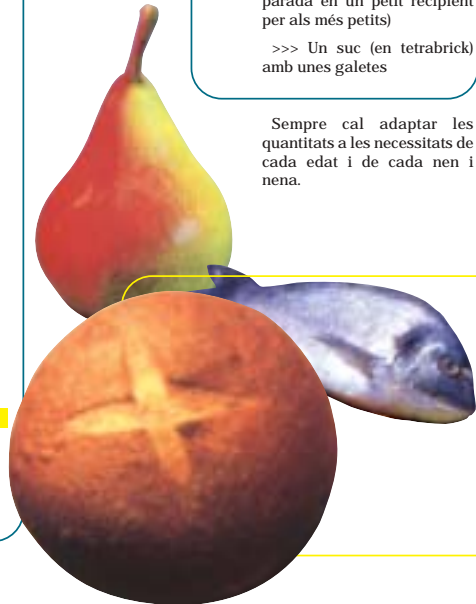
>>> Altres fruites

També és aconsellable que en el berenar hi hagi la presència d'aliments líquids (suc de fruites, llet, iogurt líquid, aigua...)

RECORDA QUE...

>>> Per introduir o modificar un hàbit alimentari acostuma a ser més eficaç el pacte, la negociació i sobretot la constància, que l'excessiva rigidesa

>>> Les hores dels àpats haurien de suposar, per a tots, un parèntesi agradable i no un petit «ring de combat».

Joan-Ramon Gordo i Montraveta

»»» marc rosich

Marc Rosich és un lluisenc que darrerament ha estat notícia perquè dues de les seves obres teatrals han estat estrenades de manera simultània a la ciutat de Barcelona. El Marc és un jove actiu, militant del teatre, arrelat a la realitat concreta dels Lluïsos i al barri de Gràcia. Una persona que vol fer de la seva vocació –el teatre– una professió. Un entusiasta de la paraula i del gest.

Iu ets del barri de Sant Antoni. Com és que vas anar a parar a Gràcia?

De fet va ser culpa del teatre. Jo estudiava als escolapis de Sant Antoni i allí participava en un grup de teatre. Un amic meu, però, va anar als Lluïsos de Gràcia a participar en el grup de teatre que tenia certa fama i jo a l'any següent el vaig seguir. Parlo del 1990. Jo em vinculo als Lluïsos a partir del teatre a l'edat de 17 anys.

fins quan dura aquesta relació?

Encara continua! De fet l'any passat vàrem fer una obra en què jo vaig actuar amb el grup Sotacabina. Es pot dir que sóc un "sotacabinero" de pro. Vaig començar com a actor en el grup de formació. Vaig ser de la generació que va crear Sotacabina Teatre a sobre del grup de formació i que ens vàrem convertir en els monitors i educadors de formació al mateix temps que seguíem fent el teatre que ens agradava a nosaltres. Jo he continuat tant fent d'actor com traduint obres per muntar com a director, portant cafès...; és a dir, de tot.

Del que dius el teu pas per Sotacabina ha deixat empremta...

Jo ara no estaria fent teatre com el faig ni de la manera que el faig ni escriuria el teatre que escric si no hagués passat pels Lluïsos, ni hagués estat a Sotacabina.

amb què et guanyes les garrofes?

Jo he de dir que encara em guanyo la vida fent traduccions, i no pas amb el teatre (almenys, encara no). Sóc traductor de l'anglès al català.

Que pesa més l'actor o l'autor?

Ara per ara pesa més l'escriptor. No sempre ha estat així, però.

Quan és dona el canvi?

El canvi arriba sense adonar-te'n. Al principi comences jugant. Erem un grup de joves que fèiem teatre en un escenari fantàstic. A partir de la meua faceta de traductor començo també a traduir obres, arreglant-ne perquè les puguin fer el més petits, reelaborant les obres... Com que traduir és escriure de nou, vaig aprendre les regles del joc teatral i autors com Tennessee Williams, Mamet... van ser els meus mestres.

I un dia em plantejo fer cursos de dramaturgia a la Sala Beckett. Jo allí hi vaig aprendre molt, em vaig formar com a dramaturg. Tanmateix no ho hauria pogut fer sense viure tot el procés previ als Lluïsos

de Gràcia. Recordo el dia en què vaig ser capaç d'escriure un text, una cosa nova de 10 pàgines que era teatre de veritat i que jo mateix em vaig sorprendre de tot el fruit que havia sortit de cop i volta. D'això ara fa cinc anys.

Què significa Lluïsos per a tu?

Lluïsos és un gran punt de trobada, on persones diferents poden compartir les seves inquietuds amb tot de gent. Un lloc on es pot compartir les experiències amb gent afina a tu. Jo em sento més de Gràcia que no pas del barri de Sant Antoni. La meua vida de veritat passa a Gràcia.

Gràcies a tots aquests anys viscuts en el teatre als Lluïsos –que considero casa meua– en totes les hores d'assajos passades a la sala verda, a la capella... sóc plenament conscient de la influència que té en el teatre que escric i en la meua manera de veure'l.

Ara, però, ja no puc pujar-hi tant com voldria perquè els "estressos" em porten a altres llocs.

Nogensmenys, amb els Lluïsos hem seguit fent teatre junts, teatre amateur però també professional, sobretot infantil. En aquests moments tenim una empresa amb companys dels Lluïsos que es dedica a fer teatre infantil arreu d'Espanya, a les escoles...

Als Lluïsos els veig molt bona salut. És magnífic el servei que està donant al barri.

I de cop i volta s'estrenen dues obres teves a Barcelona. Una a dalt de la Rambla (Club Capitol) i l'altra gairebé a baix (al teatre Romea)...

No és per casualitat. Durant aquest temps he estat treballant continuament amb materials teatrals de manera molt passional. De fet tot el que he escrit ho ha estat per fer-ho amb la gent, amb els amics... Tanmateix si volia estrenar un dels meus textos amb una sala comercial no ho podia fer com a Sotacabina ja que és el grup amateur dels Lluïsos i no té més pretensions que això.

He de dir, però, que inicialment no estava prevista aquesta coincidència, ja que l'espectacle que s'ha presentat al Club Capitol *Copi i Ocaña* era un encàrrec del Teatre Tantarantana i el que es presenta al Romea *Surubaya*, un monòleg, que el vaig escriure ara fa dos anys, i que va guanyar el segon premi Fundació Teatre Romea. Ha estat una bogeria, però estic contentíssim. Aquestes coincidències fan que se'm faci la pregunta que m'has formulat.

Silvia Munt dirigeix la teua obra al teatre Romea...

El fet que una persona com la Silvia Munt es decidís a estrenar-se com a directora dirigint una obra de teatre amb un text teu és ja de per si un gran èlegi.

Inicialment *Surubaya* era un monòleg i així es va presentar al Premi Fundació Romea.

Tanmateix a l'hora de representar-la s'ha transformat en una obra amb diversos personatges. És per a mi molt gratificant que actors com Àlex Casanovas i Muntxa Alcaniz, entre altres, protagonitzin una de les meves obres.

Quin creus que és l'actual panorama del teatre català?

La gent no va al teatre. Hi ha diferents aspectes. Alguns més reeixits que d'altres. Existeixen sales alternatives –malgrat les recents desaparicions de sales tant emblemàtiques com el teatre Melic o Arrenbut–, on justament els grups i autors emergents comencen a tenir espais i oportunitats per estrenar. Enguany el Ministeri de Cultura ha augmentat molt les aportacions econòmiques al teatre. També he de dir que és força significatiu el fet que tot un grup de gent que feia temps que estàvem treballant en teatres alternatius, comencem a trobar espais i oportunitats per poder demostrar que tenim una manera pròpia d'escriure teatre i d'explicar les nostres coses. És molt significatiu i un punt important indubtable el fet que el teatre privat s'interessi per nosaltres, hi hagi públic o no.

Et sents privilegiat com a autor?

Si. Per la nostra generació d'autors sempre ha estat molt difícil d'estrenar i ara ho anem aconseguint en comptagotes; però, tenir dues obres al mateix temps és un miracle. De fet per sort hi ha altres autors que també estrenen.

En el panorama editorial actual no es publiquen obres de teatre...

No es publica teatre de joves dramaturgs. És més fàcil conèixer i llegir un jove autor anglès o irlandès que no pas algú d'aquí. La meua obra *Surubaya* no es publicarà. No hi ha manera de publicar ni de compartir el coneixement, ni l'obra que es crea. Tenim textos que parlen i tracten sobre la realitat d'aquí, però no hi ha ningú que els pugui mirar.

Quina va ser la teua primera obra de teatre estrenada?

Va ser al difunt Teatre Melic ara fa quatre anys. Va estar tres setmanes dirigida per mi mateix. Però també sorgeix –al cap i a la fi– de les pròpies sinèrgies dels Lluïsos perquè dels sis actors que sortien cinc eren companys de Sotacabina.

Com veus el teu futur més immediat?

Seguir escrivint com un boig!

Com s'ha portat la crítica teatral?

No em puc queixar. El crític, però, davant d'un autor "recanegut" és discret i en canvi davant el jove dramaturg s'atreuix més, quan justament nosaltres escrivim teatre des d'unes condicions terribles. Perquè gairebé tota la nostra generació ha de treballar en altres coses per poder escriure teatre. Després d'hora trauint durant vuit hores davant de llibres... qui es posa a escriure una obra de teatre?

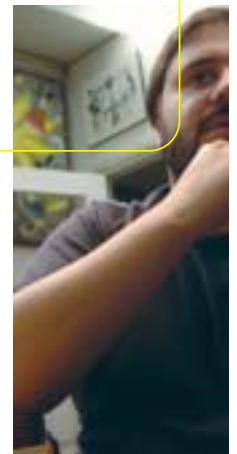
A diferència d'altres llocs d'Europa on els joves autors tenen una tranquil·litat i se'ls cuida perquè tinguin un ambient propici per poder oferir bons textos i difondre l'obra, aquí tenim una situació ben diferent. Aquí ni ens publiquen les obres, ni ens donen beques per poder treballar en això. Hem de gastar totes les nostres energies en les feines diàries, i tot plegat és molt difícil perquè la crítica és molt cruel.

Com estan les relacions amb la resta del gràfic teatral?

Sempre és difícil. Ara per ara, però, puc dir que és bona, però fa un any i mig et podria dir que no tant. Potser perquè ara em va tot molt bé... Tenir al calaix obres que no s'estrenen, fer molta feina que no es veu sempre és força frustrant.

Quin tipus de teatre creus que s'ha de representar?

És important conèixer els clàssics i alhora fer també teatre de repertori. Però també és necessari, fonamental, que nosaltres ens posem a prova sobre l'escenari. Si volem un futur millor, cal posar llavors. El que acostuma a passar és que molts autors teatrals catalans acabem essent guionistes per a la televisió, que és un altre format. Tanmateix jo em sento molt còmode també escrivint guions. De fet acabo d'arribar de Guadalajara on he participat com un dels guionistes de l'acte de lliurament dels Premis Max, tot i que s'ha de dir que va ser una gala no tant televisiva sinó més teatral.

Podríem parlar més i més, però l'espai i el temps és limitat. Ha estat una satisfacció poder compartir aquestes vivències i impressions amb en Marc Rosich.

Albert Musons
»» ha estat notícia a la vila

Aquests primers mesos de l'any, a Gràcia s'ha parlat molt de patrimoni: en blanc i en negre, en positiu i en negatiu. D'una banda s'ha aconseguit preservar per a usos públics l'antic edifici de La Violetera, el vell casino –obra de l'arquitecte Jaume Gustà– que obri les seves portes el 1893. També s'ha conegut la destinació juvenil que tindrà l'espai recuperat fa tres anys de l'antiga escola OSI al carrer Gran. Bones notícies aquestes sobre recuperació de sòl i patrimoni en benefici comunitari. Ja en un terreny més sentimental, el diumenge 6 de febrer giraven per darra- ra vegada els *caballitos* de la Gal·la Placídia, els populars *Caspolino*, mentre que la primavera sen's emportava un 20 de març aquell restaurant del carrer Ramon i Cajal, *Can Juanito*, on –diuen els experts culinaris– "s'hi menjava de colló de mico".

Clarobscur d'una Gràcia que ha tornat a viure una nova edició –i en van ja divuit– del festival *Tradicional- riu*, marcat en aquesta ocasió per l'aposta de reforma integral de l'equipament que l'acull i que es durà a terme el 2006. No s'ha d'oblidar que la nit de la cloenda del cicle grallers i tabalers de les colles de *Cultura Popular* de la vila estrenaren una composició musical conjunta que, ben bé, podria convertir-se en una mena d'himne d'aquest col·lectiu.

I, parlant de festes, *Sant Medir* no ha faltat a la seva cita anual del 3 de març, amb l'interessant prelude del pregó a cura del periodista Carles Capdevila i la resta de l'equip d'*Alguna Pregunta* Més. La

Festa Major ha vist com s'entra- va en la recta final de l'in- tens debat que està protagonitzant, mentre que les *Nits Clàssiques a Gràcia* han conegut el setè cicle incloent- hi enguany una gal·la lírica en homenatge a la desapare- guda *Victòria dels Àngels*. En el terreny de les desaparicions, el 28 de gener ens de- xava el prestigiós mestre **Antoni Pérez Simó** –més de 50 anys director de l'*Orfeó Gra- cienc*– quan encara ressona- ven en la nostra memòria les notes de la seva darrera com- posició: la cantata de Nadal estrenada el 3 de desembre a la parròquia de la Bonanova.

Han passat moltes altres coses, com la conquesta del número 100 per part de *L'Inde- pendent de Gràcia*, el lliura- ment de les medalles d'honor de Barcelona al *Club Excur- sionista de Gràcia* i al restau- rador del carrer *Verdi Pius Ali- bek*, la campanya que una plataforma de veïns de *La Salut* ha posat en marxa con- tra del projecte urbanístic de

l'entorn de l'antic santuari que va donar origen al barri, o els cent anys de la creació de l'antic *Teatre del Bosc* que es commemoraren el 19 de març.

Mentrestant, el *Campanar de Rius i Tauler* no sona enca- ra esperant la finalització d'u- na altra de les seves històri- ques restauracions.

La Violetera

Cloenda del Tradicionalriu

A partir de l'1 d'abril...

Presenta el teu carnet de **Lluïsos de Gràcia** i gaudeix del **15% de descompte**

Vine a veure'ns a Gran de Gràcia 104 · BARCELONA

* Per la compra d'articles que no estiguin rebuats o d'oferta

base: Benitosports

la teua botiga d'esport!
www.benitosports.com

>>> 150 È ANIVERSARI PETITA CRÒNICA DEL QUE HA PASSAT

JA HEM COMENÇAT ELS ACTES DE COMMEMORACIÓ DEL 150È ANIVERSARI

>>> EL PRIMER ACTE. COMENÇA LA FESTA!

Tota celebració que tingui les pretensions de ser-ho, s'ha d'iniciar amb una presentació. Un acte que simbolitzi el que es vol commemorar, que aglutini la majoria dels seus protagonistes, que ajudi a donar una imatge i perspectiva del seu conjunt, dels seus objectius, de les seves aspiracions i en definitiva de la seva voluntat de ser present en una col·lectivitat humana concreta.

Doncs bé, essent fidels a aquests principis, el diumenge dia 16 de gener passat ens trobarem a les 12 del migdia, socis i amics, veïns i convidats a una sala d'actes plena a vessar, on se'ns van anunciar els principals actes que protagonitzaran aquest aniversari i en el qual, entre altres aspectes, **es presentà el llibre sobre la història dels Lluïsos fet per l'Albert Musons, i l'exposició sobre els nostres primers cent anys de vida com a entitat, exposició coordinada per na Sara Nadal.** Diferents foren també els testimonis que van estar presents i que ens acompanyaren en aquesta primera hora de celebració.

Fou aquesta primera part, un acte volgudament protagonitzat pels membres dels Lluïsos, deixant per a un segon moment -ja a l'exterior- la participació i presència d'autoritats i entitats amigues.

Com dèiem, ja un cop a fora del teatre, tingueren lloc les manifestacions d'autoritats i amics. Ens acompanyaren i manifestaren el seu suport, encoratjament i felicitació, el regidor de cultura del Ajuntament de Barcelona en Ferran Mascarell, el regidor del districte en Ricard Martínez, el director general d'Accions Comunitàries de la Generalitat de Catalunya en Francesc Simó, el

gerent del Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana en Gerard Premlinger. Així també i en representació de les entitats de Gràcia, la presidenta del G6 na Josefina Altés va donar-nos la seva felicitació.

Per acabar aquest segon moment, **diferents representants de la Cultura Popular de Gràcia ens van acompanyar amb els seus sons, espetecs, balls i músiques.**

Com tota celebració digne de ser considerada com a tal i ja per acabar, es va convidar el nombrós públic congregat a un complet pisolabis que s'allargà fins ben entrades les 3 de la tarda.

En resum, un bon inici del que ben segur serà un atapeït i enriquidor aniversari.

Joan Ramon Gordo

Castellers de la Vila de Gràcia

Presentació del llibre del 150è aniversari

Timbalers de la Colla Vella de Gràcia

>>> TABALADA

L'inici d'una gran aventura

Llevar-se d'hora un diumenge al matí és tenir molta moral. Tot canvia però, quan es tracta d'assistir a l'acte d'inici del 150è aniversari dels Lluïsos. Dins el teu cos s'encén un motor auxiliari que t' aixeca fulgurant del llit, et condueix a tota pastilla cap a la dutxa, et fa preparar un suculent esmorzar a base de cereals i llet calenta i et fa sortir de casa amb un somriure d'orella a orella, tot xiulant alegres melodies mentre baixes les escales i saludes, amb amabilitat exquisida tot el veïnat. Sí, ho sé, soc un mentider!!!

La realitat suposo que tots ja la sabeu. No escoltes l'endimoniat despertador, el lavabo es converteix en un lloc de pas mentre et vesteixes a correuita i a sobre, no trobes els mitjons! Esmorzar? Jua!, tens la nevera tant buida com fons reservats la Junta, i baixes les escales "a lo Schumacher" mentre t'emportes per davant tot el veïnat que hi hagi a les escales (que en realitat està dormint). Arribes a Lluïsos amb una pinta d'escàndol, cosa que aprofita el policia de torn per parar-te i demanar-te els papers. Per si de cas, li dones el carnet de Lluïsos, a veure si cola. El més sorprenent de tot és que he arribat a temps!!!

Agafa el timbal i comença a recórrer els carrers de la vila a toc de tambor tot seguint la dita: Veí, si jo estic despert, tu també!. Els veïns de Revolució, Verdi, Diamant, Virreina, entre altres, recorden la Vella amb

molt de carinyo. En arribar a la Plaça del Nord, esperem a que acabin els parlaments, mentre sentim pels altaveus les paraules del Musons i del camarada Xavi Corbera, el nostre talp a la Junta.

En el moment que el venerable Obi Wan -perdó, Jordi Cassasas- va anunciar amb un crit: **Que comenci el 150è!!!** vam entrar amb els tabals mentre uns sonats de torn (diables es fan dir) destruïen la façana (amb factura inclosa) a ritme de pólvora i petards.

I per concloure la festa: gegants, castellers i bastoners, mare meva, quin estrès!!! Sort de l'aperitiu; no parava de repetir "amb raó em diuen que soc massa gules".

Curiosament, aquest dia va ser la meua estrena com a Lluçifer de la colla, tot i que fos tocant el tabal i tot un honor fer-ho per aquest acte tant emotiu. 150 anys no es compleixen cada dia i és motiu per sentir-se molt satisfets, encara que això suposi quedar-te un diumenge sense dormir. Ha merescut la pena. Per molts anys!!!

David Monfort

>>>

LA PRESENCIA DELS LLUIÇOS A LA CASA DE LA CIUTAT

El dimecres dia 19, tres dies més tard de la celebració de l'inici de l'Aniversari, ens vàrem congreguar al Saló de Cent de la ciutat. Es tractava de simbolitzar la presència de l'entitat a la seu de la màxima autoritat ciutadana.

Presidí l'acte l'excel·lentíssim Sr. Joan Clos i Matheu alcalde de la ciutat, l'acompanyà el president del districte de Gràcia, el regidor del districte, i també hi feren presència els líders de tots els grups municipals.

Fou un acte volgut formal i sobretot testimonial. El nostre president, **en Jordi Casassas, presentà el Manifest dels Lluïços**, text que resumeix les argumentacions i motivacions del per què Lluïços i el model de societat civil que representa continuen essent vàlids en aquests moments i signifiquen un model de treball i d'acció sociocultural a seguir i a potenciar.

En aquest acte, l'alcalde de la ciutat anuncià als presents que **l'Ajuntament concedia la medalla d'or de la ciutat als Lluïços de Gràcia amb motiu del seu 150è Aniversari i en reconeixement de la seva trajectòria i història.**

Un acte d'aquestes característiques no podria deixar de fer certs reconeixements a persones, les col·laboracions de les quals han ajudat a fer possible, entre altres, que Lluïços hagi pogut arribar on és. En aquest sentit es lliurà la medalla d'or de la secció de bàsquet a en Joan Guiu i les medalles d'or de l'entitat als socis que han complert 50 anys d'antigat, els quals ens van acompanyar en un lloc destacat del Saló de Cent, conjuntament amb els antics presidents.

No voldríem acabar aquesta breu crònica sense destacar la participació i presència de diferents testimonis; testimonis protagonitzats per diferents persones que volien simbolitzar les diferents sensibilitats presents als Lluïços. Així, hi ha hagut les aportacions de Marc Rosich, autor teatral; de Queco i Rosa Novell, com a persones que han passat i han rebut part de la seva formació teatrals a l'entitat i que tenen una projecció pública i artística reconeguda; un representant de la coral Vent de Nord que enguany celebra el seu 25è Aniversari, un de Sotacabina, un jove de la secció de bàsquet... **Foren testimonis que volgueren simbolitzar, des de la perspectiva i vivència de cadascun d'ells, com havien viscut o viuen els seu pas pels Lluïços**, així com un reconeixement públic a la seva utilitat i necessitat.

Joan Ramon Gordo

>>>

FESTES DE SANT MEDIR

Lluïços és una entitat que va néixer al barri de Gràcia i que ofereix principalment els seus serveis a aquesta població.

És del tot lògic, doncs, que com a institució arrelada al barri volguéssim tenir una presència concreta en una de les seves festes populars més emblemàtiques: Sant Medir.

Així, el diumenge dia 13 de febrer els tabalers de la Colla Vella de Diables de Gràcia ofereixen una tabalada dins l'acte del pregó de les festes, i durant la cavalcada de Sant Medir feta el dimecres 3 de març la bandera dels Lluïços encapçalà la desfilada juntament amb la de la Vella de Sant Medir.

Per als Lluïços és molt important generar xarxa associativa i poder-ho concretar, entre altres, en fets simbòlics, i aquest en fou un.

Joan Ramon Gordo

>>>

IMPRESSIONS D'UNA ESPECTADORA

Un concert a Gràcia. La Fuga i Sinera

Dins del "7è Cicle de Nits Clàssiques" a Gràcia, el divendres, 18 de març d'enguany, a la sala d'actes de l'Ajuntament del nostre districte vam assistir al concert que van oferir dues corals dels Lluïços de Gràcia -Sinera i La Fuga-, un acte conjunt emmarcat en els del 150è aniversari dels Lluïços.

Sempre és interessant poder apreciar la tasca de les nostres agrupacions corals i, de veritat, no ens va venir de nou comprovar el bon nivell d'aquestes dues -conduïdes per Helena Blanch i Clara Prats, Sinera, i per Jordi Canals, La Fuga- amb l'excel·lent acompanyament al piano de Jordi Humet.

Hem de felicitar la coral Sinera, formada l'any 1968, per aquesta constància en el temps. El seu repertori de cançons contemporànies variades -de Fernando Remacha, Joan Manuel Serrat, i Marcos Leite, per citar-ne alguns- posa de manifest una perfecció de conjunt en el ritme molt difícil d'assolir. Tant l'Helena com la Clara van dirigir aquestes obres amb gran justesa i sensibilitat.

La Fuga, fundada l'any 1999, tal com va explicar el seu director, en Jordi Canals, va formar-se amb cantaires a partir de vint-i-cinc anys, que volien continuar cantant als Lluïços, un cop arribats a l'edat màxima per continuar-ho fent a Sinera. Pel que fa a La Fuga, aquell vespre ens va oferir un repertori amb obres de Haydn, Bruckner, Elgar, i Fauré, a més d'un espíritual negre, i dues peces de Rossini. Precisament va ser una d'aquestes -l'"Agnus Dei" de la "Petita Missa Solemne"- l'encarregada de posar fi, al mateix temps, a la seva intervenció i al concert,

amb una solista, la Marta Garcia, que ens n'oferí una molt bona interpretació. Cal dir que en Jordi Canals portà la seva jove coral amb gran encert, donant a cadascuna de les obres el caire adient.

Vull aprofitar aquestes línies, doncs, per animar ben sincerament les corals Sinera i La

Fuga perquè continuïn perseverant, amb esforç i sacrifici, en la seva dedicació a una cosa tan bonica i pròpia del nostre país com és el cant coral. Ho vull fer molt especialment aquest any en què celebrem els primers 150 anys de vida dels Lluïços de Gràcia.

Que per molts anys puguem gaudir tots dels vostres cants. Felicitats!

Núria Dalmaso

Maria Faust

»» els foguerons

Aquest any es van celebrar per tretzè any consecutiu els foguerons de Sant Antoni a Gràcia. Des de fa sis anys la Federació Festa Major de Gràcia i els Lluïsos de Gràcia col·laboren en aquesta festa mallorquina realitzant un fogueró a la plaça del Nord i alguna activitat dedicada especialment a les associacions de Gràcia.

Aquest any van preparar un dinar d'entitats que va tenir lloc al bar dels Lluïsos. Erem vint-i-dues persones representant vuit associacions, que no únicament compartien un dinar sinó un seguit d'experiències del viure d'una entitat, una manera d'estrènyer encara més les relacions entre entitats de barri. El moment més esperat d'aquesta festa és la encesa de les tres fogueres que muntem a la plaça del Nord.

Un cop queden les brases la gent s'hi acosta a fer les botifarres i el pa torrat que l'associació de Sa Pobla ha portat de Mallorca.

Aquest any vam trobar moltes cares conegudes a la plaça. Potser tu no hi eres... Esperem trobar-te l'any vinent a la festa.

Grumets

»» festa de carnestoltes

En una petita plaça del barri de Gràcia que porta per nom Nord (Plaça del Nord!) un dissabte fred del mes de febrer va arribar un popular personatge: el Carnestoltes! Sabeu què vol dir això? Doncs que la bogeria, la festa, la disbauxa i tot allò que no podem fer durant l'any es va presentar.

Tot va començar quan el rellotge marcava dos quarts de cinc, moment en què els nens i les nenes del GMM dels Lluïsos de Gràcia anaven desfilant cap als seus eaus corresponents (el ritual de cada dissabte). Els tallers eren el fil conductor perquè tots nosaltres ens disfresséssim, i de passada ens coneguéssim una mica millor, que sempre va bé...!! A través d'una imaginació improvisada les cares dels nens van anar cobrint-se amb maquillatge, amb màscares, amb barrets, i els cabells van canviar de color! Amb tots aquests canvis ja podíem començar a fer bogeries ja que era difícil que ens reconeguéssim. Per això les dolenteries que féssim quedaríen en el més absolut anònim.

Els tallers van acabar i poc a poc ens vam anar reunint a la plaça. Però la festa es va estendre quan els de dalt, l'Agrupament, ens van venir a fer companyia. Unes personetes anomenades "timbalers" van venir a animar-nos amb els seus sons fantàstics mentre el molt honorable i excel·lentíssim carnestoltes anava desfilant sobre el seu tron. Com en el millor dels contes, va aparèixer de no se sap on, un personatge misteriós que ens va fer ballar una dansa molt característica del nostre espai "el salon dance". La multitud de persones el seguien cantant... *en un salon dance la dansa del minue...* i així repetidament fins que les forces es van esgotar i corrents vam anar al pati on la xocolata i els "melindros" van tancar una meravellosa i simpàtica tarda d'hivern!!

Pepita Bosch

»» concert del 20è aniversari de la coral vent del nord

30 DE GENER DE 2005

Ja ha arribat el dia! Molt temps de feina i dedicació per part dels organitzadors l'ha precedit. Són molts els detalls que s'han de tenir en compte.

2/4 d'11 del matí

Un grup de voluntaris han muntat les tarimes i han col·locat les cadires.

Ha quedat molt bé i ampli. L'aforament per poder seure és d'unes 500 places.

2/4 de 5 de la tarda

Convocatòria per a tots (cantaires, solistes i orquestra) per assajar.

La gent està contenta però una mica nerviosa. Avui tota la responsabilitat és de la nostra coral.

2/4 de 6 de la tarda

Assaig amb els excantaires.

Es remouen moltes emocions, sobretot en la gent antiga de la Coral. Cares emocionades i alguns ulls humits.

Per aquesta ocasió la Coral ha posat a la venda el CD del concert de Cançó d'Amor i de Guerra, unes gerretes commemoratives dissenyades per la nostra cantaire Mont Grau i uns adhesius també de la mateixa dissenyadora.

El programa fa molt de goig.

2/4 de 7 de la tarda

Tot a punt! És l'hora de la veritat!

L'aforament era totalment complet, hi havia gent dreta. Estem contents perquè ha superat les nostres expectatives. Tenim sort de comptar amb un auditori fidel i entusiasta.

La primera part del concert ha estat entrançable, les cançons portaven molts records de temps passats. Han estat dirigits pels directors que han passat per la Coral al llarg d'aquests anys.

A tots ells un sincer agraïment.

La segona part la va obrir l'Orquestra de Cambra Terrassa 48 amb la Petita Serenata op. 12 de E. Larson.

Seguidament van actuar la Coral i l'Orquestra amb l'Oratori de Nadal de Saint Saëns. Ha estat molt vibrant, ha sonat millor del que creiem tenint en compte la mala acústica de la sala. El jove director, Pau Jorquera, que s'ha estrenat amb aquesta obra com a director d'orquestra i cor, estava totalment entregat i tant la coral com l'orquestra ho hem notat. Els solistes amb la seva interpretació ens han emocionat.

Després d'obsequiar els antics directors, presidents i la cantaire més antiga que encara és a la coral, la Margarida Padrós, es va fer un present com ja és habitual al director i als solistes: uns rams de flors molt bonics entregats per fills de cantaires.

La festa s'ha acabat compartint tots plegats coca i cava, mentre se sortejava una estada de cap de setmana per a dues persones en alguna fonda del nostre país. Felicitats a les afortunades!

DESCOMPTE

Des dels Lluïsos oferim descomptes als socis en les activitats obertes com són els tallers, el casal d'estiu i els espectacles de teatre organitzats pels Lluïsos.

NOU

Organització de Festes Infantils i APREN (Hàbits i tècniques per estudiant).

PUBLICACIONS

Al bar dels Lluïsos pots trobar les següents:

Presència
Ateneu tots
Barcelona Educació
Bàsquet Esport
Carrer
Catalunya Cristiana
Depana
Avui (diari)
El Nou (Esportiu de Catalunya)
El Punt (diari)
El Temps
Entreacte
Escena
L'Independent
Serra d'Or
Des del Nord

PROXIMAMENT

Amb el carnet de soci obtindràs, descomptes en els establiments, espectacles i serveis adherits a la campanya de descomptes que pots consultar a la web o a secretaria dels Lluïsos.

**VOLS JUGAR A FUTBOL
SALA?**

Des de Lluïsos s'està preparant un equip per participar en una lligueta.
Informar en a la secretaria dels Lluïsos.

NOU

Amb el carnet de soci dels Lluïsos també pots gaudir d'avantatges en les activitats i serveis de les entitats que formen el G6 i amb les que han signat conveni de col·laboració.

Lluïsos de Gràcia	Pça. Del Nord, 7-10	93 218 33 72
Centre Moral i Instructiu de Gràcia	Ros de Olano, 7	93 218 19 64
Cercle Catòlic de Gràcia	Sta. Magdalena, 12	93 218 10 01
Fundació Orfeó Gracienc	Astúries, 83	93 237 43 02
Fed. de Colles de Sant Medir	Granja, 6	93 218 92 86
Federació de Festes de Gràcia	Igualada, 10	93 459 30 80
Club Bàsquet Pedagògic	Luis Antúnez, 7	
ACR Germanor Jubilats Casal Siracusa	Siracusa, 123	93 210 30 02
Esbart Lluís Millet	Maspons, 6	93 238 02 91
Club de escacs tres peons	Ros de Olano, 9	
Club de teatre Disbauxa	Betlem, 26	93 347 90 85
Casal Corpus Grup de Teatre	Bailèn, 175	93 457 21 11
L'anella	Trav. de Gràcia, 96	93 218 92 86
Unió Gracièna d'Escacs	Francisco Giner, 44	

**PER A LES SEC-
SIONS**

>>> Nou. Sala de seccions amb espai per arxivar material propi, telèfon i ordinador amb connexió de internet

>>> Nou. Ordinadors portàtils per utilitzar en altres sales

>>> Préstec d'aparells audiovisuals i equip de so (radiocasset, projector de diapositives, micro, televisió i vídeo)

>>> Disseny de cartells, programes i targetons.

**Joan Duran Pujol
el vulcanet**

Són moltes les vegades que convidem gent a casa per passar una bona estona tot dinant o sopant... normalment fem el primer plat i el segon, però i les postres? Les postres acostuem a comprar-les a la pastisseria de la cantonada, i que bones són! Però avui us volem oferir una bona idea per deixar al·lucinat els vostres convidats. Hem acompanyat la senzillesa i l'originalitat barrejada amb aquell gust amarg de la xocolata, i el resultat: el VULCANET! Un famós postre originari de França (le Coulant).

La senzillesa es demostra en la seva facilitat de realització, ja que només necessitem una cuina convencional amb forn, uns recipients i unes ganxes boges de provar una de les postres més bones del món. Obriu el cor, ompliu-vos de felicitat, somriu i comencem a fer de pastissers.

**Ingredients per a sis
persones**

Xocolata negra 100 gr
Mantega 50gr
Ous 3 unitats
Sucre 75 gr
Farina 50gr

Preparació:

1. Abans de res farem un bany maria amb la xocolata i la mantega.
2. Seguidament, batrem els ous. A poc a poc hi anirem afegint el sucre, fins aconseguir una massa homogènia.
3. Mesclarem les dues barreges anteriors. Poc a poc hi afegirem la farina, intentant que no es formin grumolls.

4. A continuació, agafarem els motlles i els untarem amb mantega i farina (els motlles poden ser flamerers individuals)

5. Abocarem el contingut als diferents motlles.

6. Ho posarem al forn a 225° C, durant 5 minuts (recordeu encendre el forn 10 minuts abans de fer-lo servir)

7. Finalment, ho desmollarem.

Un dels secrets de les postres és acompanyar-les amb una bona bola de gelat, per exemple de Maracuya, d'aquesta manera aconseguim el contrast brutal entre fred i calent, acid i dolç. Que vagi de gust i ens veiem en alguna part del món! Quina? Ja ho veurem...

Recomenem // 25

que és la capoeira angola

La Capoeira és un art creat pels esclaus afro-brasilers. El seu origen es remunta a més de 400 anys enrere quan va sorgir com a resposta a la necessitat d'alliberament.

Avui en dia continua essent una eina que ajuda a trencar les nostres barreres socials, culturals i físiques.

La seva pràctica ajuda a desenvolupar l'equilibri, la coordinació, la creativitat i la percepció a través de la improvisació.

La finalitat de la Capoeira Angola no és guanyar, sinó establir un diàleg corporal, expressar-se, fluir, crear i improvisar dins el llenguatge d'aquest art, en què l'harmonia, l'astúcia i la comprensió de la Capoeira estan per sobre de la competitivitat. Suposa un concepte poc valorat en els temps actuals on l'objectiu no és lluitar amb un adversari sinó comunicar-s'hi i divertir-se. Combina lluita, dansa, joc, música, cant i percussió,

expressió i diàleg corporal; elements que la esquemàtica cultura europea sempre ha separat.

La Capoeira disposa d'una gamma de moviments sumament rica, un llenguatge corporal únic i el seu ús depèn de l'expressivitat de cadascú i de la seva creativitat.

Durant la roda (el joc), els capoeiristes intercanvien i esquiven cops basant-se en la fluïdesa, l'astúcia, la malícia (engany), l'agilitat i l'estratègia i no en la força ni en la resistència.

EL GRUP A BARCELONA

El Grupo de Capoeira Filhos de Angola està present a Barcelona des del 1999 quan Mestre Laércio va iniciar el treball de divulgació amb el nucli de

Barcelona. Aquest nucli des d'aleshores ha evolucionat amb la relació constant amb els Mestres. Des del 2004 el Contramestre Anderson "Peza" format a Bahia pel Mestre Roberval va prendre la iniciativa del nucli de Barcelona.

GCFA de Barcelona té una llarga experiència de trobades d'entrenament intensiu ("workshops" de cap de setmana) n'organitza a

Llocs d'entrenament:
Lluïsos de Gràcia
Dimarts i dij. (de 21,30 a 23,30h)
Pl. del Nord, 7-10
Metro: L3 Fontana / L4 Joanic

La Cosa Nostra
Dimecres (de 20,30h a 22,30h)
C/ Beret 86.
Metro: L5 Vilapiscina / L4 Lluçmajor

Contacte: Miki 654 74 53 44
Imma 652 85 31 04
filhosdeangola@hotm.com
www.filhosdeangola.com

Barcelona i promou expedicions d'alumnes del grup de Barcelona a altres nuclis d'Espanya i d'Europa.

Actualment el grup elabora el seu treball de divulgació cultural a través de classes en diferents centres.

A NIVELL**MOBILIARI I DECORACIÓ
PROJECTES A MIDA
INTERIORISME**Camèlies, 32
Telèfon 93 210 28 23Fax 93 284 11 32
08024 BARCELONA

No-peix. sar@mesvilaweb.com

»»» la peixera

No sóc cap peix, però passo moltes hores tancada a una peixera... Us avanço que la peixera en qüestió té una vistes privilegiades i, evidentment, està tocant a mar... Com a no-peix us envio la meva primera crònica.

La Rambla, zona d'olor de mar barrejada amb petroli. Acaba de tancar una nova edició de la Setmana del Llibre en Català. Durant la celebració d'aquesta activitat tan nostrada per a la literatura catalana, la Consellera de Cultura ha aprofitat per anunciar oficialment que l'any 2007, la Fira de Frankfurt (la del llibre, també, no la de la salsitxa) acollirà com a convidada d'honor la cultura catalana. Si TOTHOM va ser a Guadalajara -que era crear mig món-, els dies que se celebri aquesta fira a Frankfurt -aquí al costat- no quedarà per terres catalanes ni un autor, ni un editor, ni un cantautor ni...

Estarem preparats per resistir-ho?

La Rambla, més amunt i a l'esquerra (ja no s'ensuma el petroli). De ben segur que una munió de lluisencs i lluisenques han visitat aquesta zona de la Rambla barcelonina en aquest darrer mes. El motiu? Marc Rosich i *Surabaya*. Tots els que coneixem en Marc (fins i tot un no-peix com jo) coneixem el procés creatiu d'aquesta peça, concebuda ja fa molt de temps com a monòleg (Ai, Clitemnestra!) i reelaborada fins a quedar finalista del Premi Fundació Romea 2004 (i una mica més, també, durant el procés de pujada a l'escenari). De l'obra, els crítics n'han dit una mica de tots els colors, però nosaltres ens quedarem amb la que va signar Joan-Anton Benach a La Vanguardia, que traduïm directament del castellà: "Marc Rosich. Els aconsello que retinguin aquest nom, si no ho han fet ja. Amb un estil ferm i ben estructurat de recursos narratius i col·loquials, és un dels autors que posa remei al déficit de nous autors que se suposa que pateix el teatre català".

"Pas mal, Monsieur Rosich", oi?

La Rambla, sempre a l'esquerra i sempre amunt! Amunt, amunt, amunt! Si ens heu acompanyat en aquest recorregut, encara podreu veure l'èxit teatral de la temporada: *El mètode Grönholm*, de Jordi Galceran. Que no l'heu vist encara? Imperdonable! Sobretot tenint en compte que Sotacabina Teatre va representar-la el passat mes de febrer i vam poder veure una de les millors interpretacions de Jordi Andújar al Teatre dels Llúisos des del seu magnífic *Roberto Zucco*. Tornant a la Rambla, heu de saber que l'obra de Galceran està batent tots els rècords possibles i que l'èxit de públic portarà aquest espectacle a més de 40 poblacions catalanes per reprendre temporada al Poliorama a partir de l'octubre de 2005. Fins quan? De moment només us diem que els actors estan encantats d'omplir cada nit i de ser participants d'aquest "cavall guanyador" que es diu *El mètode Grönholm*.

Fins quan? S'admeten les apostes...

Jordi Casso

»»» a la nostra església, li cal canviar?

El Centre d'Estudis F. Eiximenis, amb la seva habitual lucidesa i coratge, ha organitzat les seves sessions "Converses d'Espai Obert" d'aquest curs sota el títol "Cal una Refundació de l'Església?". Aquestes sessions són d'assistència lliure, com indica el seu nom.

Han enfocat el treball partint del fet que, malgrat els esforços per seguir amb fidelitat el missatge de Jesús, la nostra Església no deixa de ser una obra humana, i per tant imperfecta i susceptible de replantejaments i reestructuracions que tampoc seran perfectes i que en el futur també caldrà revisar a la llum de noves dades i situacions.

Davant la imponent organització i estructura de l'Església sovint oblidem que el seu punt de partida és enormement obert i imprecís; Jesús no va deixar pas cap estructura ni cap cos doctrinal organitzat, va deixar (i no és pas poca cosa) el seu missatge i el seu exemple de vida.

És a partir d'aquest punt que els seus seguidors van haver de fer l'esforç de construir algunes normes i alguns lligams sempre influenciats pel pensament i el tarannà dels seus caps visibles, en especial Pere, Pau i Joan, van haver de superar el seu profund judaisme per poder obrir-se a tots els pobles i a totes les cultures. El món grec i el romà, tan potents, van deixar la seva empremta en la mentalitat i en l'estructura de l'Església dels primers segles del cristianisme.

Al llarg de vint segles l'Església ha anat influïnt en les societats i aquestes a l'Esglé-

sia en joc de mútues aportacions, de manera que tant les seves pròpies estructures com les seves normes, ritus, etc. lentament definides al llarg dels segles, són resultat d'aquest conjunt de mútues influències estretament entrellaçades.

Vist així quasi res és intocable, quasi tot és obra humana, quasi tot és repensable sempre a la llum de la fidelitat al manament de Jesús i a la seva Bona Nova. I això és encara més important i urgent ara amb la rapidíssima successió de canvis i l'espectacular creixement del camp del coneixement que està deixant obsolets molts dels plantejaments considerats fins ara segurs i sòlids.

Per això mateix és tan interessant la proposta de l'Espai Obert, que anirà estudiant diversos aspectes en les sessions programades els dies 11/12, 15/1, 12/2, 12/3, 16/4 i 21/5 de les 10,30h a les 13h al local del CIC (Via Augusta, 205).

Pontal Jove

<http://www.gencat.net/joventut>

Treball

Habitatge

Formació

Salut

Cultura

Diàleg

Participació

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretariat General de Joventut

autor article

»»» titol de l'article